

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/13/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4222200902
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4222200902.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Vlasty Ondrejovej a členov senátu JUDr. Martiny Balegovej a JUDr. Pavla Lukáča, v spore žalobcu: A. B. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. XXX/XX, E., zastúpený: Advokátska kancelária Marko, s. r. o., so sídlom Gróbska 19, Bernolákovo, IČO: 36 860 646, proti žalovanému: A. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. G. H. XXXX/XX, I. H. – J. K., zastúpený: JUDr. Stanislav Jakubčík, advokátom so sídlom Trenčianska 57, Bratislava, o zaplatenie 5 485,45 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13C/15/2022 – 104 zo dňa 27. 04. 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd r u š í rozsudok Okresného súdu Komárno č. k. 13C/15/2022 – 104 zo dňa 27. 04. 2023 v napadnutej časti I. a III. výroku a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Odvolací súd odvolanie žalovaného proti II. výroku napadnutého rozsudku o d m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 485,45 eura so 4 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 5 485,45 eura od 01. 01. 2023 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok), žalobu v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol (II. výroku) a žalobcovi priznal voči žalovanému 100 % náhradu trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením (III. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 454, § 451 ods. 1, ods. 2, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. a v časti trov konania s poukazom na § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Súd prvej inštancie uviedol, že podľa uznesenia Okresného súdu Komárno 8D 7/2021, Dnot 131/2021 z 24. 08. 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 08. 2021, dedičkou po poručiteľovi A. L., zomrelom 07. 02. 2021, je pozostalá manželka, M. L.. Podľa kúpnej zmluvy zo dňa 07. 12. 2021 za predávajúceho A. L., uzatvorila zmluvu zákonná dedička M. L. a v postavení kupujúceho vystupoval žalovaný, pričom predmetom zmluvy bola kúpa osobného automobilu N. O., EČV: E., v zmluve špecifikovaného VIN, spolu s osvedčením o evidencii, STK a EK kartičkami a dvoma kľúčmi od vozidla, a to za kúpnu cenu 4 190 eur. Kúpna cena za kupujúceho bola zaplatená z prostriedkov žalobcu. Žalovaný je podľa Osvedčenia o evidencii časť I číslo I., ale aj časť II číslo P. XXXXXX vedený ako vlastník vozidla E.. Podľa vkladového lístka C., B. žalobca dňa 10. 09. 2021 uhradil za žalovaného sumu 1 295,45 eura v prospech účtu H.. Podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. Q. vyhotovený 27. 08. 2021 je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - parcely registra „C“ parc. číslo XXX - ostatná plocha o výmere 939 m² žalovaný na základe kúpnej zmluvy C./XX z 29. 01. 2014. Medzi ťarchami je zapísaný exekučný príkaz súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozefa Buri, LLM číslo EX 3592/14 z 11. 10. 2018 zriadením exekučného záložného práva v prospech oprávneného Slovenská republika, MV SR, ako aj exekučný príkaz súdneho exekútora

JUDr. Ing. Jozefa Buri, LLM číslo EX 14565/14 z 11. 10. 2018 zriadením exekučného záložného práva v prospech oprávneného Slovenská republika, MV SR, aj exekučný príkaz súdneho exekútora JUDr. Jozefa Ivančíka č. EX 700/2008 z 08. 06. 2017 zriadením exekučného záložného práva v prospech oprávneného R. H., a. s., aj exekučný príkaz súdneho exekútora JUDr. Soňa Stodolová č. 157EX 1000/2019-23 z 31. 01. 2020 zriadením exekučného záložného práva v prospech oprávneného H. P. P., B..

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný čo do uplatnenej istiny vo výške 5 485,45 eura. Žalobca preukázal, že za žalovaného ako kupujúceho z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 07. 12. 2021 zaplatil kúpnu cenu motorového vozidla N. O., EČV: E. vo výške 4 190 eur. Žalovaný nepoprel, že toto motorové vozidlo vlastnil vďaka žalobcovi a aj ho mal predať. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobcovi za uvedené vozidlo uhradil sumu 300 eur, toto svoje tvrdenie, ktoré žalobca poprel, žalovaný nijako nepreukázal a navyše ani nespresnil dôvod, pre ktorý by mal žalobcovi za vozidlo, ktoré žalobca neovlastnil, zaplatiť 300 eur. V konaní bolo preukázané, že na nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalovaného, evidovanú v LV č. XXXX pre k. ú. Q., bolo aj súdnou exekútkou JUDr. Soňou Stodolovou zriadené exekučné záložné právo č. 157EX 1000/2019-23 z 31. 01. 2020 na zabezpečenie pohľadávky oprávneného Slovenský plynárenský priemysel, a. s. voči žalovanému ako povinnému. Žalobca v konaní preukázal plnenie vo výške 1 295,45 eura na účet uvedenej súdnej exekútky. Nepochybne vďaka tomuto plneniu žalobcu súdnej exekútky JUDr. Soni Stodolovej vo výške 1 295,45 eura došlo k zrušeniu uvedeného exekučného záložného práva zapísaného na LV č. XXXX pre k. ú. Q., keďže už na uvedenom liste vlastníctva (podľa údajov z 12. 04. 2023) nie je evidované exekučné záložné právo č. 157EX 1000/2019-23. Z uvedeného vyplýva, že exekučné konanie voči žalovanému ako povinnému muselo byť zastavené pre vymoženie pohľadávky oprávneného H. P. P., B.. Žalovaný až do vyhlásenia dokazovania za skončené súdu neoznačil a nepredložil žiadny dôkaz, že by k zrušeniu exekučného záložného práva č. 157EX 1000/2019-23 z 31. 01. 2020 zriadeného súdnou exekútkou JUDr. Soňou Stodolovou na nehnuteľnosť vo výlučnom vlastníctve žalovaného došlo v dôsledku plnenia žalovaného na vymáhanú pohľadávku.

5. Súd prvej inštancie plnenia žalobcu považoval za bezdôvodné obohatenie žalovaného, keďže žalobca plnil za žalovaného, čo podľa práva mal plniť žalovaný, či už titulom kúpnej ceny motorového vozidla, či uhradením exekučne vymáhanej pohľadávky oprávneného H. P. P., B.. Zo zhodných tvrdení strán sporu bolo zrejmé, že žalobca mal záujem nadobudnúť nehnuteľnosť žalovaného evidovanú na LV č. XXXX pre k. ú. Q. zámennou zmluvou za nehnuteľnosť v I. H., o ktorú mal zase záujem žalovaný. Je preto pochopiteľná snaha žalobcu nehnuteľnosť žalovaného zbaviť tiarch v podobe exekučných záložných práv a tieto plnenia započítať na prípadné finančné vyrovnanie zamýšľanej zámenny nehnuteľností. Pokiaľ žalovaný po prehliadke nehnuteľnosti v I. H. nebol spokojný s jej stavom a požadoval od žalobcu, popri úhrade kúpnej ceny motorového vozidla a úhrade pohľadávky zabezpečenej exekučným záložným právom zriadeným na nehnuteľnosti žalovaného v Q. aj ďalšie plnenia žalobcu na započítanie finančného vyrovnania zamýšľanej zámennnej zmluvy, o uzavretie ktorej za takej podmienky žalobca stratil záujem, plnenia žalobcu na prospech žalovaného spĺňajú aj skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia žalovaného z právneho dôvodu, ktorý odpadol najneskôr doručením žaloby na súd.

6. V prejednávanej veci došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného na úkor žalobcu vo výške 5 485,45 eura, a preto je žalovaný povinný obohatenie vydať žalobcovi. Súd prvej inštancie žalobe v časti uplatnenej istiny vyhovel. Pokiaľ išlo o úrok z omeškania, tento žalobca požadoval vo výške 4 % zo sumy 5 485,45 eura, a to od 15. 03. 2022 do zaplatenia. Žalobca netvrdil a nepreukázal, že by žalovaného vyzýval pred 15. 03. 2022 na plnenie. Žalovaný sa o nároku žalobcu na peňažné plnenie dozvedel až doručením žaloby, ktorá žalovanému bola doručená dňa 30. 12. 2022 a dňom 01. 01. 2023 sa žalovaný dostal do omeškania. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že v konaní procesne úspešnému žalobcovi priznal 100 % náhradu trov konania, keď neúspech žalobcu v časti príslušenstva a v časti neodkladného opatrenia považoval za nepatrný, vzhľadom na úspech žalobcu vo veci samej.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), e), f), g) a h) CSP a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že nesprávnym procesným postupom

znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Poukázal na to, že v čase vyhlásenia rozsudku mal XX rokov, disponuje len základným vzdelaním a od 16. 06. 2012 je pravidelne liečený na psychiatrii, t. j. odo dňa kedy mestský policajt z Q., J. A. podľa právoplatného Rozsudku ŠTS Pezinok, sp. zn. BB-4T/52/2012 zo dňa 27. 03. 2013, dopustil obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1 a ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zák., a to z časti dokonanej a z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 a ods. 2 písm. a) Tr. zák., pretože dňa 16. 06. 2012 po tom, ako sa ráno zobudil a vstal, so zámerom definitívne vyriešiť problém s neprispôsobivými obyvateľmi mesta Q. ich zavraždením, vzal vyššie uvedenú strelnú zbraň, napáskoval do nej dva plné zásobníky, a okrem týchto zásobníkov zobral 12 kusov samostatných nábojov. Následne sa na osobnom motorovom vozidle odviezol pred rodinný dom č. X/X na E. F. C. Q.. Po tom, ako vystúpil z vozidla, neoprávnenne vošiel do dvora uvedeného rodinného domu a bez slov vystrelil 8 krát na osoby, ktoré sa nachádzali na dvore, pričom strelbou zasiahol: poškodeného A. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorého usmrtil, (syn A. D.), poškodeného G. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorého usmrtil, (dcéra A. D.), poškodeného J. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorého usmrtil, (syn A. D.), poškodeného E. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorému spôsobil strelné poranenia, (zať A. D.), poškodenú L. D., nar. XX. XX. XXXX, ktorej spôsobil strelné poranenie (S. A. D.). Ide o natoľko medializovaný a verejnosti prístupný prípad, že patrí k notorietam, ktoré nie je potrebné dokazovať, pretože sú všeobecne známe. Ďalej uviedol, že neovláda slovenský jazyk, a má problém s čítaním a písaním. Je nezamestnaný dôchodca s minimálnym príjmom. V danom prípade mu nebola doručená žaloba a táto nie je zverejnená ani v elektronickom súdnom spise, ku ktorému má od 06. 06. 2023 prístup jeho právny zástupca a nie sú zverejnené ani listinné dôkazy pripojené ako dôkazy k žalobe. Žaloba nebola preložená do maďarského jazyka, ktorý žalovaný ovláda slovom (ovládanie písmom u žalovaného je do značnej miery pochybné). Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 1Sžak/1/2020 zo dňa 25. 02. 2020 „Ústava SR garantuje právo konať vo svojom jazyku v článku 47 ods. 4, a to v podobe práva každej osoby na tlmočníka, pokiaľ táto osoba vyhlási, že nerozumie jazyku, v ktorom sa vedie súdne konanie. Hoci Ústava SR výslovne upravuje len právo na tlmočníka, podľa právnej teórie je možné pod toto ústavné právo zahrnúť aj právo oboznámiť sa s dokumentmi významnými pre konanie, ak sú v jazyku, ktorý daná osoba neovláda. Účelom ústavného práva na tlmočníka je umožniť každému komunikáciu v konaní pred súdom, ak nie je spôsobilý dorozumieť sa v tomto konaní. Právo na tlmočníka v súdnom konaní považuje Ústavný súd SR za jeden z atribútov spravodlivého súdneho procesu.“ Bol toho názoru, že súd prvej inštancie skôr, ako otvoril prvé pojednávanie mal a mohol zistiť vyššie uvedené skutočnosti, a v zmysle článku 47 Charty základných práv Európskej únie, ale aj v zmysle CSP vytvoriť priestor pre právnu pomoc žalovanému ako osobe, ktorá nemá dostatočné prostriedky, pretože sa jedná o prípad, kde je táto pomoc potrebná na zabezpečenie efektívneho prístupu k spravodlivosti. Keďže žalobca má právnické vzdelanie a ešte sa nechal zastupovať kvalifikovanou advokátskou kanceláriou, bolo potrebné zo strany súdu prvej inštancie poskytnúť slabšej strane – žalovanému, možnosť aby si zabezpečil efektívny prístup k spravodlivosti tým, že by mu súd priamo na pojednávaní doručil žalobu, preloženú do maďarského jazyka, poučil ho o možnosti poskytnutia právnej pomoci cez Centrum právnej pomoci a poskytnúť žalovanému primeraný čas na kvalifikovanú procesnú obranu a procesný útok. Navyše súdy sa úplne nezbavili povinnosti zisťovať skutočnú adresu pri doručovaní žaloby fyzickej osoby, keďže sú povinné vykonať všetky úkony na zistenie skutočnej adresy fyzickej osoby, ktorými sa rozumejú úkony ako napr. komunikácia s orgánmi obce posledného evidovaného pobytu osoby, komunikácia s orgánmi polície, daňovými úradmi, sociálnou poisťovňou a podobne. Ak sa súdu ani týmto spôsobom nepodarí doručiť žalobu, zverejní oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli a webovej stránke súdu. Povinnosť vyčerpať všetky možnosti zistenia skutočného pobytu žalovaného pri doručovaní žaloby na vyjadrenie vyplýva z judikatúry Súdného dvora EÚ, ako aj z čl. 6 Európskeho dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a s tým súvisiacej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Poukázal na to, že rozsudok si prevzal dňa 22. 06. 2023 bez nutnosti náhradného doručovania.

Vytkol súdu prvej inštancie, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Vzhľadom na priebeh dokazovania a výsluch strán sporu žalovaný na pojednávaní dňa 16. 03. 2023 navrhol vypočuť ako svedkyňu manželku, ktorá bola na pojednávaní a súd ešte pred otvorením pojednávania urobil opatrenie s tým, že požiadal manželku žalovaného, aby opustila pojednávacie miestnosť. Napriek tomu, že tvrdenia žalobcu a žalovaného boli rozdielne súd prvej inštancie nevykonal výsluch navrhovanej svedkyne a bez ďalšieho poučenia strán sporu podľa

príslušných ustanovení CSP (§§ 153 a 154 CSP) boli vyzvaní podľa § 182 CSP na pojednávaní dňa 27. 04. 2023 na záverečné reči a následne súd ukončil dokazovanie.

Podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na bod 7 odôvodnenia rozsudku, v ktorom súd prvej inštancie konštatoval, že „Podľa kúpnej zmluvy, ktorú dňa 07. 12. 2021 uzavrel za predávajúceho A. L., ktorý zomrel XX. XX. XXXX, zákonný dedič - M. L. - so žalovaným ako kupujúcim, ktorej predmetom bola kúpa osobného automobilu N. O., EČV: E., v zmluve špecifikovaného VIN, spolu s osvedčením o evidencii, STK a EK kartičkami a dvoma kľúčmi od vozidla, kúpna cena predmetu zmluvy vo výške 4 190 eur bola za kupujúceho zaplatená z prostriedkov žalobcu.“ Žalovaný sa bránil tým, že „On auto kúpil od žalobcu za 300 eur a podpisoval len papier, aby vybavil prepis auta. Sumu 300 eur zaplatil žalobcovi po tom, ako im auto zostalo.“ Súd prvej inštancie bez toho, aby žalobca riadne preukázal svoj nárok (skutočná cena motorového vozidla, ktorá bola sporná), zaplataenie kúpnej ceny predávajúcemu vo výške tvrdených 4 190 eur (príjmovým a výdavkovým pokladničným dokladom, resp. prevodom finančných prostriedkov z účtu žalobcu na účet predávajúceho) dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu, že hodnota osobného automobilu N. O., EČV: E. bola vo výške 4 190 eur, ktorú je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi. V danom prípade súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a s tým bezprostredne súvisí aj skutočnosť, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné aj ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené práve v dôsledku, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva. Súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil (v rozpore s § 181 ods. 2 CSP) a nesprávne určil, čo medzi stranami nie je sporné. Súd prvej inštancie pri posúdení nárokov žalobcu nesprávne aplikoval ustanovenie § 454 OZ ako aj § 451 ods. 1, 2 OZ, keď dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný čo do uplatnenej istiny vo výške 5 485,45 eura.

9. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Námietku procesnej vady konania rozporoval, pretože žalovaný sa mohol dať zastúpiť v konaní pred súdom prvej inštancie tak isto, ako sa dal zastúpiť v odvolacom konaní advokátom. Uviedol, že napriek pravidelnému dohľadu psychiatra ako uvádza v odvolaní, nemá žalovaný obmedzenú spôsobilosť na právne úkony a ani mu na príkaz psychiatra nie je odňatý vodičský preukaz, preto je plne spôsobilý na právne úkony. Do konania bol pribratý tlmočník, ktorý žalovanému na súde prekladal do maďarského jazyka. Ohľadne nedoručenia žaloby, poznamenal, že v čase podania žaloby, mal žalovaný v občianskom preukaze zapísanú adresu: J. Q., o čom sa presvedčil žalobca, keď kontroloval osobné údaje na splnomocnení, ktorú mu žalovaný udelil na vybavenie prepisu motorového vozidla, ktoré si žalovaný kúpil. Súd prvej inštancie doručoval žalobu prostredníctvom J. T. Q., kde bola po doručení vyvesená na oznamovacej tabuli. Žaloba bola dňa 30. 12. 2022 doručená fikciou. Žalovaný sa pred termínom pojednávania nedostavil do informačnej kancelárie súdu, nežiadal o nahliadnutie do spisu, nežiadal o preklad žaloby do maďarského jazyka, napriek tomu sa na pojednávanie dostavil. Neurobil tak pred prvým a ani druhým pojednávaním a do listinného spisu nenahliadol ani právny zástupca žalovaného. Doručenie rozsudku bolo úspešné, pretože žalovaný v priebehu konania oznámil trvalý pobyt na adrese, na ktorej býva jeho dcéra v I. H., napriek tomu, že žalovaný reálne býva v Q.. K nevykonaniu dôkazu, a to výsluchu manželky žalovaného, dodal, že skutkový stav je natoľko jasný, že žiadne ďalšie dôkazy súd prvej inštancie nepotreboval vykonať. Žalovaný nerozporoval, že žalobca za neho zaplatil exekúcie, nerozporoval uzatvorenie kúpnej zmluvy na osobný automobil, nerozporoval, že kúpnu cenu za neho vyplatil žalobca. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal deklarované úhrady a za daného skutkového stavu súd prvej inštancie vyhodnotil ďalšie dokazovanie za nadbytočné a nevhodné. Rozporoval tvrdenie žalovaného, že auto kúpil od žalobcu, pretože auto kúpil od tretej osoby, žalobca za žalovaného zaplatil kúpnu cenu. Čísla sú tie isté aj v jazyku slovenskom, maďarskom, preto kúpnej ceny si žalovaný bol vedomý a uzatvorenie kúpnej zmluvy potvrdil. Podľa názoru žalobcu odvolanie žalovaného je tendenčné v snahe vyhnúť sa alebo oddialiť jeho povinnosť nahradiť žalobcovi finančné prostriedky.

10. Žalovaný v odvolacej replike zotrval na svojom odvolaní. Tým, že súd prvej inštancie dodatočne pribral do konania tlmočníka, ktorý prekladal priebeh konania do maďarského jazyka, „nezhojil“ svoje pochybenia, pretože ani potom, ako bol do konania pribratý tlmočník, žalovanému nebola doručená žaloba v maďarskom jazyku a ani rozsudok, ktorý bol žalovanému doručený, nebol preložený do maďarského jazyka. V materiálnom právnom štáte nejde len o dodržiavanie práva, ale predovšetkým o dodržiavanie takých pravidiel správania, ktoré sú v súlade s hodnotami, na ktorých je právny poriadok

vybudovaný. Súd by mal mať na zreteli základný účel konania, a to poskytnutie spravodlivej ochrany subjektívnym právam účastníkov. V konaní navrhol na pojednávaní dňa 16. 03. 2023 vypočuť ako svedkyňu svoju manželku, ktorá bola na pojednávaní a súd ešte pred otvorením pojednávania urobil opatrenie s tým, že požiadal manželku žalovaného, aby opustila pojednávaciu miestnosť. Napriek tomu, že tvrdenia žalobcu a žalovaného boli rozdielne súd prvého stupňa nevykonal výsluch navrhovanej svedkyne a bez ďalšieho poučenia účastníkov podľa príslušných ustanovení boli vyzvaní podľa § 182 CSP na pojednávaní dňa 27. 04. 2023 na záverečné reči a následne súd ukončil dokazovanie. Mal za to, že s prihliadnutím na skutkové okolnosti uvádzané žalovaným, súd prvej inštancie mal a mohol vypočuť svedkyňu, vykonať navrhnutý dôkaz alebo dôkaz procesným spôsobom, v súlade s CSP odmietnuť a v odôvodnení rozsudku uviesť dôvody, prečo súd navrhnutý dôkaz odmietol. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení rozsudku k vyššie uvedenému vôbec nevyjadril, a preto je rozhodnutie nepreskúmateľné. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. 01. 2019, sp. zn. 6Cdo/98/2017.

11. Žalobca sa nevyjadril v odvolacej duplike.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj postup súdu, ktorý mu predchádzal v medziach odvolania podaného žalovaným (§ 379, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že vydaný rozsudok je potrebné v napadnutom I. a III. výroku zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolanie žalovaného proti II. výroku rozsudku odmietnuť. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

13. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

14. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí

15. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

16. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

17. Podľa čl. 47 ods. 3 Ústavy SR všetci účastníci sú si v konaní podľa odseku 2 rovní.

18. Podľa čl. 47 ods. 4 Ústavy SR kto vyhlási, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie konanie podľa odseku 2, má právo na tlmočníka.

19. Podľa čl. 6 ods. 2 CSP súd zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia.

20. Podľa § 155 ods. 1 CSP každý má právo konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Súd je povinný stranám zabezpečiť rovnaké možnosti uplatnenia ich práv. S prihliadnutím na povahu a okolnosti veci príberie súd tlmočníka.

21. Podľa § 155 ods. 2 CSP trovy spojené s tým, že strana koná v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie, znáša štát.

22. Podľa § 160 ods. 1 CSP súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

23. Podľa § 160 ods. 2 CSP súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci.

24. Podľa § 160 ods. 3 CSP poučovaciú povinnosť podľa odsekov 1 a 2 súd nemá, ak je
a) stranou štát, štátny orgán alebo právnická osoba a osoba, ktorá za ňu koná, alebo jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa alebo fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) strana zastúpená advokátom, právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, odborovou organizáciou alebo fyzickou osobu, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

25. Podľa § 106 ods. 1 CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti

a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca,
b) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

26. Podľa § 111 ods. 3 CSP, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

27. Podľa § 116 ods. 1 CSP, ak sa žalobu nepodarí doručiť žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a), je súd povinný urobiť všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného.

28. Podľa § 116 ods. 2 CSP, ak sa súdu nepodarí žalobu doručiť na adresu zistenú postupom podľa odseku 1, zverejní súd oznámenie o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. Žaloba sa považuje po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

29. Podľa § 116 ods. 3 CSP, ďalšie písomnosti súd žalovanému doručuje na adresu podľa § 106 ods. 1 písm. a).

30. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný v čase podania žaloby mal podľa lustrácie v registri obyvateľov SR trvalý pobyt na adrese Q. (č. I. 46 spisu). Podľa označenia žalovaného v žalobe bola žalobcom uvedená jeho adresa: Q.. Súd prvej inštancie uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/100/2022 – 53 zo dňa 11. 10. 2022, ktorým zmenil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 13C/15/2022 – 32 zo dňa 05. 08. 2022 vo výroku I. a vydal zabezpečovacie opatrenie, ktorým zriadil záložné právo na nehnuteľnosti žalovaného, vedenú v katastri nehnuteľností Okresného úradu Komárno, kat. odbor, zapísanú na LV č. XXXX, doručoval (nie je zrejmé podľa obsahu spisu z akého dôvodu) na adresu E. XX, Q., kde podľa doručky si adresát zásielku neprevzal v odbernej lehote (č. I. 69 spisu). Podľa úradného záznamu súdu prvej inštancie na č. I. 70 sa zásielka pre žalovaného považuje za doručenú podľa § 111 ods. 3 CSP dňa 09. 11. 2022, ktorým dňom bola zásielka vrátená súdu. Následne uznesením č. k. 13C/15/2022 – 71 zo dňa 14. 11. 2022 súd prvej inštancie vyzval žalovaného podľa § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie k žalobe, ktoré uznesenie, žalobu, vrátane zmeny petitu na č. I. 40 spisu a poučením o procesných právach a povinnostiach, doručoval žalovanému na adresu: E. XX, Q. s tým, že zásielka nebola doručená adresátovi z dôvodu jej neprevzatia v odbernej lehote (č. I. 75 – 76 spisu). Na č. I. 77 spisu sa nachádza oznámenie o podaní žaloby a oznámenie o doručovaní žaloby, doručenej súdu dňa 14. 03. 2022, v znení jej zmeny, doručenej 22. 08. 2022 spolu s poučením a uznesením zo dňa 14. 11. 2022 žalovanému s tým, že žalobu a písomnosti je možné si prevziať v informačnom centre Okresného súdu Komárno v úradných hodinách a budú sa považovať za doručené po 15 dňoch od zverejnenia tohto oznámenia, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie. Zverejnené na úradnej tabuli a webovom sídle 14. 12. 2022 a zvesené z úradnej tabuli a stiahnuté z webovej stránky súdu 14. 01. 2023. Následne súd prvej inštancie nariadil termín pojednávania na deň 07. 02. 2023, na ktoré predvolal žalovaného z adresy E. XX, Q. a zásielku sa nepodarilo doručiť z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Podľa úpravy zákonnej sudkyne zo dňa 06. 02. 2023 (č. I. 85 spisu) bol termín pojednávania zrušený a nariadený nový termín na deň 16. 03. 2023 z procesných dôvodov, keďže žalovaný sa pred doručením predvolania na pojednávanie prihlásil na trvalý pobyt do I. H., F. G. H. XXXX/XX dňa 16. 01. 2023 (absentuje lustrácia, resp. doklad o tejto skutočnosti v spise). Predvolanie na pojednávanie na deň 16.

03. 2023 bolo žalovanému doručené na adresu F. G. H. XXXX/XX, J. K. (č. I. 89). Na pojednávanie sa žalovaný dostavil a vyhlásil, že neovláda slovenský jazyk. Súd prvej inštancie uznesením vyhlásením na pojednávaní pribral do konania za účelom tlmočenia z jazyka slovenského do jazyka maďarského p. B. U., asistentku oddelenia XXX. Žalovaný na pojednávaní na otázku súdu okrem iného uviedol, že prichádza do úvahy výsluch jeho manželky ako svedkyne v danej veci. Keďže asistentka uviedla, že na ďalšie tlmočenie si už netrúfa, súd prvej inštancie pojednávanie odročil na deň 27. 04. 2023 a uznesením č. k. 13C/15/2022 – 93 zo dňa 16. 03. 2023 pribral do konania tlmočníka z jazyka slovenského do jazyka maďarského V. W. E., bytom G. XXX/XX, E.. Na pojednávaní dňa 27. 04. 2023 súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom.

31. V prejednávanej veci súd prvej inštancie nesprávne procesne postupoval pri doručovaní žaloby žalovanému. V danom prípade súd prvej inštancie doručoval žalobu na adresu E. XX, Q., pričom z obsahu spisu nie je možné zistiť, na základe čoho súd prvej inštancie pristúpil k doručovaniu na túto adresu. Súd prvej inštancie predtým ako zverejnil oznam o podanej žalobe (§ 116 ods. 2 CSP), ktorý sa nachádza na č. I. 77 spisu, bol povinný vykonať šetrenie na zistenie skutočného pobytu žalovaného podľa § 116 ods. 1 CSP pri doručovaní žaloby, t. j. vykonať všetky úkony potrebné na zistenie skutočného pobytu žalovaného. Z obsahu spisu nevyplýva akékoľvek zisťovanie skutočného pobytu žalovaného. Nie je jeho súčasťou prípadná lustrácia pobytu žalovaného v REGOB, a ani dopyt na príslušné orgány, ako je napríklad J. T. Q., prípadne Sociálnu poisťovňu, policajné orgány o oznámenie skutočného pobytu žalovaného. Napríklad z rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 01. 12. 2022 č. XXX XXX XXXX X, ktoré doložil žalovaný k žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, je uvedená adresa žalovaného: D. XX, Q.. Iba v prípade, ak sa súdu ani týmto spôsobom nepodarí doručiť žalobu na adresu zistenú na základe dopytu na príslušné orgány, zverejní oznam o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu. V danom prípade súd prvej inštancie zverejnil oznam o podanej žalobe, bez toho, aby zisťoval skutočný pobyt žalovaného za účelom doručenia žaloby, a týmto svojím procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočnil procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Odvolací súd tak odvolaciu námietku žalovaného, že absentoval procesný postup súdu, týkajúci sa zisťovania skutočného pobytu, považoval za dôvodnú. Pokiaľ žalovaný namietal, že absentoval oznam o podanej žalobe, odvolací súd túto námietku nepovažoval za dôvodnú, pretože súčasťou spisu je oznam o podanej žalobe na č. I. 77 spisu.

32. Podľa názoru odvolacieho súdu dôvodnou bola aj námietka žalovaného, týkajúca sa jeho práva konať v jazyku, ktorému rozumie, t. j. v tomto prípade v maďarskom jazyku. Odvolací súd dodáva, že právna úprava v § 155 CSP nadväzuje na ústavnoprávnu úpravu práva konať vo svojom jazyku, vyjadrená v čl. 47 ods. 4 Ústavy SR v podobe práva každej osoby na tlmočníka, pokiaľ táto osoba vyhlási, že nerozumie jazyku, v ktorom sa vedie súdne konanie. Je potrebné súhlasiť s odvolateľom, že hoci Ústava SR výslovne upravuje len právo na tlmočníka, podľa právnej teórie je možné pod toto ústavné právo zahrnúť aj právo oboznámiť sa s dokumentmi významnými pre konania, ak sú v jazyku, ktorý daná osoba neovláda. Účelom ústavného práva na tlmočníka je umožniť každému komunikáciu v konaní pred súdom, ak nie je spôsobilý dorozumieť sa v tomto konaní. Nevyhnutnou podmienkou vzniku práva na tlmočníka je vyhlásenie osoby, že neovláda jazyk, v ktorom sa vedie súdne konanie. Ak oprávnená osoba takéto vyhlásenie v súdnom konaní neurobí, nemôže sa následne domáhať porušenia práva vyplývajúceho z čl. 47 ods. 4 Ústavy SR. Právo na tlmočníka v súdnom konaní považuje Ústavný súd SR za jeden z atribútov spravodlivého súdneho procesu. Uvedené súvisí s tým, že každá strana musí mať rovnaké možnosti uplatnenia svojich práv, aj keď nie je spôsobilá dorozumieť sa v slovenskom jazyku. Právo konať vo svojom jazyku znamená právo konať v materinskom jazyku alebo aspoň v jazyku, ktorému strana rozumie. Zároveň, právo konať vo svojom jazyku zahŕňa aj právo strany robiť písomné podania vo svojom jazyku a právo na preklad týchto písomností ostatných strán konania. Povinnosť zabezpečiť preklad týchto písomností zaťažuje súd. Pokiaľ ide o písomnom súdu, najmä rozhodnutia, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 1 Sža 24/2008 zo dňa 21. 10. 2008, v ktorom zaujal právny názor, že „Z Ústavy SR ani O.s.p (ktoré v časti právnej úpravy práva strany konať vo svojom jazyku boli totožné s právnou úpravou CSP) nemožno bez ďalšieho vyvodit' povinnosť súdov, aby zabezpečovali preklad písomností, ktoré sú výsledkom ich konania, do jazyka účastníka konania, ktorý neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie, pokiaľ v priebehu konania súd konal s účastníkom konania v prítomnosti tlmočníka, resp. pokiaľ je účastníkovi zrejмый účel, ale aj výsledok konania. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 114/03 zo dňa 13. 08. 2003, ktorý k námietke sťažovateľky, aby jej boli preložené všetky listiny súvisiace s konaním o vydanie do cudziny do jej materinského jazyka uviedol, že takáto požiadavka netvorí obsah

práva podľa čl. 47 ods. 4 Ústavy SR. Podľa názoru ústavného súdu postačuje, že sťažovateľka bola oboznámená s účelom konania o vydanie do cudziny, s podstatou žiadosti o vydanie, dostala príležitosť sa k tejto žiadosti vyjadriť a k účelu celého konania. Najvyšší súd SR dáva v tejto súvislosti do pozornosti tiež uznesenie NS SR z 19. 12. 2006 spis. zn. 2 To 7/2006, ktoré bolo pod č. 45 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 4/2007 podľa ktorého z Ústavy SR, Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a Trestného poriadku nemožno bez ďalšieho vyvodiť povinnosť orgánov činných v trestnom konaní konať v inom než úradnom slovenskom jazyku, ale ani povinnosť uvedených orgánov zabezpečovať pre procesné strany preklad písomností, ktoré sú predmetom alebo výsledkom ich konania, do jazyka strany, ktorá neovláda jazyk, v ktorom sa konanie vedie. Uvedený právny názor vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Sžk 44/2017 zo dňa 23. 01. 2019. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie po vyhlásení žalovaného na pojednávaní dňa 16. 03. 2023, že neovláda slovenský jazyk, pribral za účelom tlmočenia z jazyka slovenského do jazyka maďarského B. U., asistentku oddelenia XXX a následne uznesením č. k. 13C/15/2022 – 93 zo dňa 16. 03. 2023 pribral tlmočníka V. W. E., za prítomnosti ktorého bolo vedené pojednávanie dňa 27. 04. 2023, na ktorom súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom. Súd prvej inštancie v konaní pribral tlmočníka, potom čo žalovaný uviedol, že neovláda slovenský jazyk, čím realizoval jeho právo konať v jazyku, ktorému rozumie. Pochybenie zo strany súdu prvej inštancie odvolací súd vzhliadol v tom, že súd prvej inštancie potom, čo žalovaný vyhlásil na prvom pojednávaní, že neovláda slovenský jazyk, nezabezpečil pre žalovaného dokumenty v jazyku, ktorému rozumie, a to pokiaľ ide o žalobu, zmenu žaloby, vrátane jej príloh a nepoučil žalovaného v jazyku, ktorému rozumie o jeho procesných právach a povinnostiach, najmä o práve zvoliť si advokáta, ako aj o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. Súd podľa čl. 6 ods. 2 CSP zohľadňuje špecifické potreby strán sporu vyplývajúce z ich zdravotného stavu a sociálneho postavenia. Z prednesov žalovaného na pojednávaniach je zrejmé, že žalovanému nebolo zrejším, na základe čoho má plniť žalobcovi. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 27. 04. 2023 na otázku žalovaného, prečo musí platiť, oznámil, že „podľa žaloby žalobca vyplatil kúpnu cenu motorového vozidla, ktoré sa stalo vlastníctvom žalovaného a vyrovnal pohľadávky, pre ktoré bola nehnuteľnosť vo vlastníctve žalovaného zaťažená exekučným záložným právom.“ Správny procesný postup súdu prvej inštancie vyžadoval, aby súd prvej inštancie žalovanému zabezpečil preklad žaloby, vrátane jej príloh a zmien žaloby, do jazyka, ktorému rozumie, aby tento mohol relevantne reagovať na skutočnosti uvádzané v žalobe a k dôkazom, ktorými žalobca preukazoval dôvodnosť nároku uplatneného v konaní.

33. Žalovaný namietal, že súd prvej inštancie nevykonal výsluch jeho manželky, ktorý dôkaz v konaní navrhol vykonať na pojednávaní dňa 16. 03. 2023. Odvolací súd sa nestotožnil s tvrdením odvolateľa, že v prípade vyhlásenia žalovaného na pojednávaní dňa 16. 03. 2023, prichádza do úvahy výsluch jeho manželky, išlo o návrh na vykonanie dôkazu. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že súd prvej inštancie ešte pred otvorením pojednávania dňa 16. 03. 2023 urobil opatrenie tým, že požiadal manželku žalovaného, aby opustila pojednávaciú miestnosť. Žalovaný v konaní nenavrhol vykonanie dôkazu výsluchom jeho manželky, a to ani na pojednávaní dňa 27. 04. 2023, na ktorom súd prvej inštancie poučil strany sporu podľa § 154 CSP o tom, že prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

34. Odvolací súd však sa dôvodnú považoval námietku žalovaného, že žalobca doposiaľ nepreukázal nárok na zaplatenie kúpnej ceny predávajúcemu vo výške tvrdených 4 190 eur. Žalovaný sa v konaní bránil tým, že „auto kúpil od žalobcu za 300 eur a podpisoval len papier, aby vybavil prepis auta.“ Z dôvodu, že žalovaný nemal k dispozícii žalobu a ani jej prílohy, ktorej súčasťou je aj kúpna zmluva, vrátane preberacieho protokolu, dedičského rozhodnutia, a to v jazyku, ktorému rozumie, nemohol relevantne reagovať na uvedené dôkazy a skutkové tvrdenia žalobcu v žalobe. Skutkový stav zistený súdom prvej inštancie tak odvolací súd považuje za predčasný a za predčasné aj závery súdu prvej inštancie, že žalobca riadne preukázal svoj nárok. S ohľadom na obranu žalovaného v konaní, sa stala spornou hodnota osobného automobilu N. O., EČV: E., vo vzťahu ku ktorému žalobca tvrdí, že hodnota bola vo výške 4 190 eur, ktorú je žalovaný povinný uhradiť žalobcovi. Súd prvej inštancie neuvádza na základe čoho dospel k záveru, že žalobca preukázal, že za žalovaného zaplatil kúpnu cenu z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 07. 12. 2021 vo výške 4 190 eur.

35. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie nepostupoval procesne správne, týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jeho patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ktorý nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. V intenciách uvedených

skutočností odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti I. a III. výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP). V ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude zaoberať vecou samou, zabezpečí preklad dokumentov do maďarského jazyka pre žalovaného, a to najmä pokiaľ ide o žalobu, zmenu žaloby, vrátane príloh. Vo veci nariadi pojednávanie, na ktoré predvolá strany sporu, resp. ich zástupcov a vo veci opätovne rozhodne, ustáli skutkový stav veci a vec právne posúdi tak, aby bolo zrejmé, ako k výroku dospel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o všetkých trovách, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

36. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

37. Podľa § 386 písm. b) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

38. Právo na podanie odvolania sa priznáva strane. Stranami sú žalobca a žalovaný. To znamená, že právo podať odvolanie sa priznáva tak žalobcovi, ako aj žalovanému. Civilný sporový poriadok výslovne obmedzuje právo strany podať odvolanie. Obmedzenie spočíva v tom, že právo podať odvolanie priznáva strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. Je zrejmé, že pri posudzovaní, či je rozhodnutie vydané v neprospech žalobcu, sa budú zohľadňovať iné skutočnosti ako pri žalovanom. Možno konštatovať, že rozhodnutie (resp. jednotlivý výrok), proti ktorému je prípustné odvolanie, je spravídla vydané vždy len v neprospech niektorej zo strán (buď žalobcu alebo žalovaného). Nemôže teda vyznieť v neprospech oboch strán. Z toho vyplýva, že právo podať odvolanie proti tomuto ktorému výroku rozhodnutia má vždy len jedna strana sporu. Výnimku predstavujú len tie rozhodnutia (výroky), v ktorých súd prekročil návrh žalobcu a rozhodol ultra petitem partium, alebo rozhodnutia (výroky), v ktorých priznal žalobcovi niečo iné, ako požadoval. Na to, aby bolo rozhodnutie vydané v neprospech strany, stačí, ak bola strane spôsobená aj len nepatrná ujma na jej právach. Táto ujma však musí objektívne existovať. Nestačí len subjektívne presvedčenie strany, že jej bola spôsobená ujma. Ujma objektívne existuje vtedy, ak sa môže zlepšiť postavenie strany, t. j. ak sa môže dosiahnuť náprava tejto ujmy, ak aj nie v plnom rozsahu, tak hoci aj čiastočne, a to zmenou alebo zrušením rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom.

39. Žalovaný vo svojom odvolaní napadol rozsudok súdu prvej inštancie aj v časti II. výroku, ktorým súd prvej inštancie vo zvyšnom rozsahu žalobu v časti úroku z omeškania zamietol. V uvedenom rozsahu tak bolo rozhodnuté v prospech žalovaného a žiadna ujma mu v tejto súvislosti nevznikla. Keďže odvolanie môže podať len strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), odvolací súd odvolanie žalovaného proti II. výroku napadnutého rozsudku podľa § 386 písm. b) CSP odmietol.

40. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 - § 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.